

[Ebba Strange]

der stadig væk manglede 13.600 praktikpladser. Vi har adskillige gange foreslået – og vi vil foreslå det igen – at man laver en kvotaordning, som skal sikre de unge praktikpladser. Når vi har gjort det tidligere, er vi blevet afvist med, at man ikke vil tvinge arbejdsgiverne. I stedet for vælger man altså at tvinge de unge til at gå ud i livet med en tredjedel uddannelse, som er lige så lidt værd, som hvis de var gået direkte ud af folkeskolen.

Vi vil også pege på, at det for at udnytte EFG fuldt ud er nødvendigt at indføre specielle foranstaltninger for særlige grupper af unge. Det drejer sig bl.a. og hovedsagelig om unge indvandrere og om unge kvinder, som vi vil foreslå gruppevis kommer ind på områder, hvor der ikke er tradition for kvindelig arbejdskraft. På den baggrund vil jeg godt gentage min opfordring til undervisningsministeren fra debatten om kvindeåret til at overveje, hvad det var, han gjorde, da han fratog Danske Kvinders Nationalråd de konsulenter, som var beskæftiget med projektet Kvinder i arbejde. Jeg håber, vi kan få et folketingsflertal til at bakke op bag en ny bevilling her.

For gymnasiernes vedkommende vil vi advare mod de forslag, der er fremme, om et mere elitepræget gymnasium. Vi mener, gymnasiet skal henvende sig til alle unge, der ønsker at gå der, og at de reformer, der er nødvendige, skal gå i retning af mere praktisk orienteret arbejde, større åbning mod samfund og efterhånden en koordinering af de gymnasiale og faglige uddannelser.

Regeringens ungdomsudvalg foreslår, at man nedsætter ungdomsråd i kommunerne. Det har vi bestemt ikke noget imod i SF, men mere afgørende finder vi det, at de unge får en reel indflydelse på de arbejds- og uddannelsessteder, hvor de tilbringer størstedelen af deres liv, og derfor vil vi også komme med forslag om mere reel indflydelse f.eks. på hele mellemuddannelsesområdet, ligesom vi vil modsætte os enhver indskrænkning af de uddannelsessøgendes indflydelse de steder, hvor der i dag gælder en styrelseslov, som dog giver dem nogen indflydelse.

Mange af de unge mangler et sted at bo, de mangler steder, hvor de kan lide at bo, og hvor de har råd til at bo. Vi vil foreslå, at kvoten af ungdomsboliger sættes op, og at der indføres regler om en 15 pct.s husleje på linje med det, der gælder for pensionister.

Danmark er som den øvrige verden inde i en forandringsproces i disse år, og vi er ikke enige med hr. Helge Sander i, at det er nok at tilbyde de unge at fremstille, reparere og fodre robotter. Vi tror, det er meget andet, de unge skal have tilbudt i disse år. Heldigvis opstår der modbevægelser blandt de unge selv, grupper, der tager livet og tilværelsen i deres egen hånd, som spiller og laver spændende teater og besætter tomme huse. De viser os, at de vil et liv, der ikke er domineret af teknologi og konkurrence. De går ind i fredsbevægelser og miljøbevægelser, og for fremtidens skyld er det vigtigt, at vi giver plads til disse unge, at vi giver dem værdi og ikke ofrer alle vore ressourcer på de lydige og tilpassede unge.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg vil gerne tilslutte mig den tak, der har lydt til forespørgerne for initiativet til debatten her. Anledningen er jo klar nok: det internationale ungdomsår og så den rapport fra ungdomsudvalget, som vi selvfølgelig bør interessere os for i dette ting. Men ellers må man sige, at der vel altid er anledning til, at vi i tinget her interesserer os for ungdommens forhold.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi ikke alene anskuer de unges situation ud fra de øjeblikkelige vanskelige tilstande, som jo er en realitet for mange unge. Det er naturligvis fristende at blive hængende i det aktuelle, fordi det er så stor en opgave, der ligger for, men med en udvikling i samfundet, præget af højteknologi og af en vældig informationsmængde, skal vi selvfølgelig forberede vore unge på at skulle leve i et sådant foranderligt samfund.

Alligevel vil jeg selv tage udgangspunkt i den aktuelle situation, idet jeg vil konstatere, at det for det radikale venstre – også i det samarbejde, vi har haft med den siddende regering – har været afgørende at prioritere indsatsen over for de unge i al almindelighed og specielt over for de unge arbejdsløse meget højt. Derfor var det også den første handling overhovedet, vi i fællesskab foretog efter regeringsdannelsen i samarbejde med socialdemokratiet, at øve en ekstraordinær, forstærket indsats over for ungdomsarbejdsløsheden. Jeg mener, det et godt stykke ad vejen er lykkedes. Vi har langtfra løst alle de problemer, som knytter sig til de unge ar-